

Der vil, hvis Bestemmelserne for Hjælpekassernes Vedkommende i det hele gaa ud, blive Tale om, at Statens Tilskud til Arbejdsløshedshjælpen gik til Kommunerne, ikke direkte til Arbejdsløhedskasserne. Det forekommer mig, at dette paa en Maade var et naturligt Krav i Fjor, hvor man ikke var klar over de ganske overordentlig store økonomiske Vanskeligheder, som Staten befinder sig i for Tiden. Der er i Aar større Betæneligheder ved det, mere Grund til at overveje, om man skulde gaa den Vej herind i Loven at sætte en Bestemmelse om, at Staten skulde ligesom opmuntre, til en vis Grad lokke Kommunerne til disse Tilskud ved at sige, at naar Kommunerne gjorde det paa denne Maade, fik de en Del erstattet af Staten. Jeg tror, at man maa meget nøje overveje dette, og at der er Grund til at vise Betænelighed paa dette Punkt paa et Tidspunkt, hvor der er saa store økonomiske Vanskeligheder som i Øjeblikket. I Stedet for at kombinere med det direkte Tilskud, Staten nu yder til Arbejdsløhedskasserne — et direkte Tilskud, som er betydeligt og stadig voksende, og som paa det kommende Aars Finanslov er anslaaet til omkring ved 600,000 Kr. og rimeligvis vil blive større — en ny Form for Tilskud til Arbejdsløhedskasserne i denne Vinter, vilde jeg for min Del foretrække, at Staten allerede i de to Maaneder, der nu ere tilbage i dette Finansaar, fik Anledning til at fremme de offentlige Arbejder, som i den sidste Tid ere gaaede vel langsomt og trægt, fordi der ikke er de fornødne Pengemidler til Raadighed. Jeg ved, at det er Trafikministerens Hensigt at henvende sig til Finansudvalget for at søge dets Tilslutning til Bevillinger, der kunne gøre det muligt at sætte noget større Fart paa de offentlige Arbejder, og jeg tror, at dette vil være en bedre Vej at gaa end at yde et saadant direkte Tilskud til Kommunerne i denne Sammenhæng. Men det er jo et Spørgsmaal, som vil blive Genstand for nærmere Forhandling.

Dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at forhaabentlig bliver § 4 i det samme Lovforslag overflødig. Den gaar ud paa, at Københavns Kommune skulde have Lov til at opkræve $2\frac{3}{4}$ pCt. i Indkomstskat i Stedet for $2\frac{1}{2}$ pCt. Nu er der imidlertid i Landstinget forelagt et Lovforslag om Ændringer i hele den københavnske Skatteordning, og det maa jo haabes, at dette Lovforslag i Løbet af Vinteren gennemføres, maaske ændret, men dog saaledes, at det vil overflødiggøre Ved-

tagelsen af denne Bestemmelse, idet der da vil komme til at gælde helt nye Skatte-regler for Københavns Vedkommende.

Endelig har jeg en enkelt Bemærkning til det sidste af Lovforslagene. Dette Lovforslags Gennemførelse i Fjor har utvivlsomt været en heldig Foranstaltning, og jeg tror heller ikke, der kan være Betænelighed ved for Fremtiden at bevare en lignende Ordning; men jeg tror, at der er Grund til at gøre opmærksom paa, at naar Grænsen er sat ved den 1. April 1914, er dette maaske at sætte den lidt for langt frem af en bestemt Grund, nemlig den, at der i den nugældende Arbejdsløshedskasselov fra 1907 staar en Bestemmelse om, at den skal optages til samlet Revision ved Forslag, der stilles i den Rigsdagssamling, som begynder 1912. Saadanne Forslag ville da, om de ikke komme til at foreligge før, senest komme til at foreligge paa dette Tidspunkt og højst sandsynligt være gennemførte i Løbet af den Vinter, og derfor vilde det forekomme mig naturligere, om man her satte den 1. April 1913. Skulde der ske dette, at der ikke blev truffet en almindelig Ordning i Mellemtiden, men at man vedblivende fandt det fornødent at have Bestemmelser af denne Karakter, vilde man jo til den Tid kunne træffe Foranstaltninger dertil ved en Forlængelse paa en kortere eller længere Tid, ligesom Forholdene i Mellemtiden maatte have udviklet sig. Jeg kan da anbefale disse Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling med Hensyntagen til de forskellige Ting, jeg her har tilladt mig at fremføre.

Sigurd Berg: Det erkendes jo sikkert fra alle Sider, at de Spørgsmaal, der rejse sig ved Bedømmelsen af saadanne Foranstaltningers Nødvendighed og Rigtighed, bedst belyses gennem en Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor paa Sagens nuværende Trin indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at udtale, at vi ere rede til at forhandle om denne Sag ud fra lignende Hovedsynspunkter, som vi gjorde gældende under Sagens Behandling her i Fjor og i den Betænkning, der den Gang blev afgiven. Vi mene, at Arbejdsløhedskasserne bør bevare deres Karakter som Forsikringskasser og ikke paa nogen Maade blive rene Understøttelseskasser, og vi mene, det bliver Kommunernes Sag at raade Bod derpaa, hvis der maatte være særlig Anledning dertil. Arbejdsløsheden findes jo særlig i København, Frederiksberg og de større Bykommuner, og disse Kommu-